

livrenter og forsikringsydelse m. v., men også dagpenge ved arbejdsløshed, sygdom eller fødsel.

Lovens lønbegreb følger således det til enhver tid i kildeskatteloven gældende. Herfor taler ikke alene praktiske grunde, idet kontrollen med de indbetalte beløb — med ganske få ændringer af de nuværende indbetalingskemaer — da kan knyttes nært til de oplysninger, arbejdsgiverne afgiver til skattevæsenet, men også at kildeskattelovens lønbegreb „vederlag i penge samt i forbindelse hermed ydet fri kost og logi for personligt arbejde i tjenesteforhold“ meget nøje svarer til, hvad man ud fra lovens formål finder er en ønskelig afgrænsning over for andre indkomstformer.

I henvisningen til kildeskattelovens regler ligger to ting. Det er for det første de indtægtsarter (lønudgifter), der omfattes af kildeskattelovens § 43, stk. 1, jfr. § 45, stk. 1, som dels er med til at udpege *kredsen* af bidragspligtige arbejdsgivere, dels bestemmer *omfanget* af bidragene (bidragene beregnes på grundlag af summen af disse lønudgifter). Det er for det andet den til enhver tid gældende skattemæssige *periodeafgrænsning*, der skal tages som udgangspunkt, når man skal afgøre, i hvilket år lønudgiften skal medtages ved beregningen af bidraget til investeringsfonden. Periodeafgrænsningsspørgsmålet kommer bl. a. til at spille ind i relation til feriegodtgørelse. Feriegodtgørelsen henføres skattemæssigt til samme år som den lønindtægt, der danner grundlag for godtgørelsen. For et givet kalenderår medtages således al feriegodtgørelse, som beregnes af årets lønudgifter, selv om godtgørelsen først kommer til udbetaling i det efterfølgende kalenderår.

Såfremt en arbejdsgiver i løbet af et kalenderår har beskæftiget ATP-medlemmer, skal der betales bidrag af hele den lønsum, han har udbetalt eller godskrevet for det pågældende år til alle sine lønmodtagere, uanset om disse alle er ATP-medlemmer eller ej. Dette gælder såvel i den situation, hvor en arbejdsgiver gennem hele året beskæftiger begge kategorier af lønmodtagere samtidig, som hvor han kun har gjort dette i en del af året, medens han i den øvrige del alene har beskæftiget ikke-ATP-medlemmer. I begge situationer vil det ofte bero på en tilfældighed, hvorledes arbejdsstyrken er sammensat. I den første situation vil det ikke kunne lade sig gøre at udskille lønsummen for hver kategori af arbejdskraft for sig. I den anden situation ville det nok teknisk være muligt inden for en vis margin at konstatere, hvornår en arbejdsgiver begyndte, respektive ophørte med at beskæftige ATP-medlemmer, men administrationen heraf ville blive både besværlig og usikker.

En arbejdsgiver, der helt ophører med sin virksomhed i løbet af året, skal efter forslaget på samme måde som over for skattevæsenet afregne over for fonden straks efter ophøret, jfr. § 3, stk. 1, 2. punktum.

Til stk. 2.

I bilag 1 er der under nærmere angivelse forudsætninger bl. a. redegjort for en mulig udvikling af bidragene til fonden. Det fremgår heraf at bidraget for 1975 skønsmæssigt anslås at ville andrage ca. 0,6 mia. kr., svarende til en lønsum på 115 mia. kr., og i 1984 ca. 12,5 mia. kr., svarende til en lønsum på 250 mia. kr.

Til § 3.

Til stk. 1.

I kapitlerne 4-5 er der foreslået regler om, at $\frac{2}{3}$ af bidragene til fonden fra visse virksomheder enten automatisk forbliver indestående i disse som lønmodtagerkapital efter nærmere regler, eller på visse nærmere betingelser efter anmeldelse til fonden fra de pågældende virksomheder kan forblive indestående. De bidrag, der faktisk indbetales til fonden, udgør derfor kun $\frac{1}{3}$ af bidraget fra disse virksomheder samt det fulde bidrag fra de øvrige private virksomheder og fra det offentlige.

Det kan anslås, at der højst vil blive adgang til at lade i alt ca. 38 pct. af bidragene indestå i virksomhederne — heraf ca. 20 pct. efter den obligatoriske ordning.

Der foreslås årlige indbetalinger bl. a. under hensyn til de administrative og kontroltekniske vanskeligheder, der især i indkøringsperioden ville være forbundet med f. eks. månedlige à conto indbetalinger.

Til stk. 2.

Det foreslås at lade arbejdsministeren fastsætte de nærmere regler om opkrævning af bidragene og om kontrollen med bidragsindbetalingen.

Det vil formentlig være hensigtsmæssigt, at der som et led i udsendelsen af lønangivelser m. v. ved kalenderårets slutning til de bidragspligtige arbejdsgivere udsendes en opkrævning, hvor alene beløbsangivelse mangler. Det er ikke fundet hensigtsmæssigt i selve loven at fastsætte en bestemt frist for rettidig indbetaling, da denne må afhænge af, hvornår arbejdsgiverne kender lønsummen.

Til stk. 3.

Bidragene forfalder ved kalenderårets slutning eller ved virksomhedens ophør. Såfremt bidragene ikke indbetales rettidigt, påløber der morarenter fra forfaldstidspunktet.